EUROPEISKA CENTRALBANKEN

Konsoliderad version av riktlinje ECB/2006/6 av den 20 juli 2000 om genomförande av artikel 52 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken efter utgången av övergångsperioden ändrad genom riktlinje ECB/2001/10

(2001/C 325/12)

EUROPEISKA CENTRALBANKENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA RIKTLINJE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (nedan kallat fördraget), särskilt artikel 106.1 i detta, och artiklarna 12.1, 14.3 och artikel 52 i Stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (nedan kallad stadgan), och

av följande skäl:

(1) Genom artikel 52 bemyndigas Europeiska centralbankens råd (ECB-rådet) att vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att sedlar utställda i valutor med oåterkalleligen lästa växelkurser växlas av de nationella centralbankerna till respektive parivärde.

(2) Syftet med artikel 52 i stadgan är att säkerställa en hög grad av utbytbarhet mellan de nationella valutorna efter fastställandet av de omräkningskurser som avses i artikel 123.4 i fördraget samt mellan de nationella valutorna och euron. ECB-rådet skall därför säkerställa att samtliga nationella centralbanker är beredda att till omräkningskurserna växla alla sedlar utgivna av en nationell centralbank i en annan medlemsstat utan undantag till eurosedlar.

(3) De nationella centralbankerna skall säkerställa att övriga medlemsstaters sedlar antingen kan växlas in till sedlar och mynt i euro eller, i enlighet med nationell lagstiftning, krediteras ett konto. De nationella centralbankerna skall säkerställa att övriga deltagande medlemsstaters sedlar kan växlas till sedlar och mynt i euro till parivärdet. De nationella centralbankerna skall antingen själva tillhandahålla dessa tjänster eller utse någon annan att för deras räkning svara för dem.

(4) ECB-rådet avser att säkerställa att samtliga nationella centralbanker är beredda att till omräkningskurserna växla alla sedlar som utgivits av en nationell centralbank i en annan medlemsstat utan undantag till eurosedlar.

(4a) Enligt gällande generella regler uppfyller svårt skadade sedlar inte kraven för växling och vissa kategorier av sedlar anges, vilka skall undantas från växlingsreglerna. Vissa nationella centralbanker i de deltagande medlemsstaterna kommer att genomföra märkningsprogram i syfte att underlätta och säkra indragningen av nationella sedlar. Märkta sedlar skall därför särskilt anges bland de kategorier av sedlar som inte uppfyller kraven för växling. Det anses nödvändigt att göra information om de olika medlemsstaternas märkningsmetoder tillgänglig på ECB:s webbplats.

(5) Enligt artiklarna 12.1 och 14.3 i stadgan utgör ECB:s riktlinjer en integrerad del av gemenskapsrätten.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I denna riktlinje avses med

— *nationella centralbanker:* de nationella centralbankerna i de medlemsstater som infört den gemensamma valutan i enlighet med fördraget.

— *deltagande medlemsstater:* alla medlemsstater som infört den gemensamma valutan i enlighet med fördraget,

— *andra deltagande medlemsstaters sedlar:* sådana sedlar som utgivits av en nationell centralbank, vilka var lagliga betalningsmedel den 31 december 2001 och inges för växling till en annan nationell centralbank eller till den banken utsett,

— *växling av andra deltagande medlemsstaters sedlar:* växling av sedlar, vilka utgivits av en nationell centralbank och inges till en annan nationell centralbank, eller till den banken utsett, för att växlas till sedlar eller mynt i euro eller krediteras ett konto,

— *märkning:* att nationella sedlar av auktoriserade enheter förses med ett särskiljande och tydligt tecken, exempelvis stansade hål, som ett led i genomförandet av de rättsliga åtgärder som beslutats av respektive deltagande medlemsstat för att underlätta indragningen av utelöpande nationella sedlar,

— *parivärde:* det värde som följer av de omräkningskurser som fastställts av EU-rådet enligt artikel 123.4 i fördraget utan någon kursdifferens mellan köp- och säljkurser.

Artikel 2

Skyldighet att växla till parivärdet

1. De nationella centralbankerna skall på minst en ort inom sitt nationella territorium – själva eller genom den som banken utsett – se till att övriga deltagande medlemsstaters sedlar antingen kan växlas till sedlar eller mynt i euro eller, i de fall detta är möjligt enligt nationell lagstiftning, på kundens begäran krediteras ett konto hos det institut som genomför växlingen, och att detta i båda fallen sker till respektive parivärde.

2. De nationella centralbankerna får begränsa antalet respektive det sammanlagde värdet av övriga deltagande medlemsstaters sedlar som de är beredda att växla i en transaktion eller under en dag.

Artikel 3

Sedlar som uppfyller kraven för växling

För att uppfylla kraven för växling enligt denna riktlinje får övriga deltagande medlemsstaters sedlar inte vara svårt skadade. De får exempelvis inte bestå av fler än två sammanfogade delar av samma sedel eller ha blivit skadade av stöldskyddsutrustning. De får inte heller ha blivit märkta eller skadats på ett sätt som gör det omöjligt att kontrollera om de försetts med märkning.

Artikel 4

Slutbestämmelser

Denna riktlinje är tillämplig på varje sedel utgiven av övriga deltagande medlemsstater vilken inges för växling mellan den 1 januari 2002 och den 31 mars 2002.

Denna riktlinje riktar sig till de deltagande medlemsstaternas nationella centralbanker.

Denna riktlinje skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.